

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av 6 § lagen om fiske**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I anslutning till avtalet om upprättande av ett Europeiskt ekonomiskt samarbetsområde (EES) föreslås i propositionen att lagen om fiske ändras så att i Finland stadigvarande bosatta medborgare i EES-staterna skall ha rätt att fiska inom allmänt vattenområde i havet samt inom Finlands fiskezon. Medborgare i de nordiska länderna skall oberoende av hemort alltid ha rätt till husbehovs- och fritidsfiske inom dessa vattenområden.

I propositionen föreslås dessutom att användningen av fångstredskap skall begränsas så att endast yrkesfiskare skall ha rätt att använda för yrkesfiskare avsedda fångstredskap inom allmänt vattenområde i havet och inom Finlands fiskezon.

Avsikten är att lagen skall träda i kraft samtidigt som EES-avtalet.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

Det grundläggande stadgandet om rätten att bedriva fiske ingår i 5 § lagen om fiske (286/82). Enligt detta stadgande tillkommer rätten att bedriva fiske och bestämma därom vattenområdets ägare.

Lagen om fiske innehåller ett flertal undantag från ovan nämnda huvudregel. Ett av dem ingår i 6 § 1 mom. Enligt detta stadgande har varje finsk medborgare rätt att fiska inom allmänt vattenområde i havet samt inom Finlands fiskezon. Utgående från ömsesidighet har medborgare i Danmark, Island, Norge och Sverige rätt till husbehovs- och fritidsfiske inom detta vattenområde.

Rätten att fiska inom allmänt vattenområde i havet eller inom Finlands fiskezon är inte på något sätt begränsad. Enligt 6 § 2 mom. kan fiskeridistrikt utfärda ordningsföreskrifter om bedrivande av fiske som avses i 6 § 1 mom. Vid utfärdande av föreskrifter skall särskilt beaktas att övrigt fiske inte oskäligt får hindra eller försvåra yrkesmässig fångst eller försvaga förutsättningarna för sådan.

Möjligheten till helt fritt fiske inom allmänt vattenområde i havet eller inom Finlands fiskezon har lett till att även andra än yrkesfiskare genom fiske med effektiva fångstredskap inom området fått stora fångster. Dessa fångster har sålts för konsumtion. Det pris som erhållits för fångsten har inte för dem som bedrivit fisket haft någon betydelse för utkomsten, vilket till en del skapat förvirring på fiskmarknaden. Det helt fria fisket har på detta sätt haft negativa effekter för yrkesfisket.

2. Föreslagna ändringar jämte motiveringar

EES-avtalet möjliggör fri rörlighet för medborgarna och etableringsfrihet i de andra medlemsstaterna. EES-avtalet förutsätter förbud mot diskriminering grundad på nationalitet. Fiskerätten enligt 6 § 1 mom. lagen om fiske utgår från viss nationalitet och måste därför anses strida mot diskrimineringsförbudet. Därför föreslås det att detta moment ändras så, att medborgare i EES-staterna har samma fiskerätt

som finska medborgare. I rätten att bedriva fiske skall ingå såväl yrkesmässigt fiske som fritidsfiske. Med beaktande av behoven att ordna yrkesfisket och tillsynen av fisket föreslås det dock att stadgandet om rätten att bedriva fiske endast skall gälla i Finland stadgivarande bosatta personer.

Enligt 6 § 1 mom. är det husbehovs- och fritidsfiske som medborgare i Danmark, Island, Norge och Sverige bedriver inom allmänt vattenområde i havet och inom Finlands fiskezon inte bundet till hemort. Det föreslås trots detta att den sedan gammalt gällande rätten till husbehovs- och fritidsfiske bibehålls såväl för på annat håll boende finska medborgare som för medborgare i de nordiska länderna. Trots att rätten till husbehovs- och fritidsfiske grundar sig på nationalitet är det i alla fall inte fråga om ett stadgande om utövande av näring. Därtill bör man inom allmänt vattenområde i havet i första hand trygga möjligheterna att bedriva yrkesmässigt fiske samt möjligheterna att övervaka fisket och upprätthålla ordning. Det yrkesmässiga fisket skulle i alla fall oskäligt hindras och försvåras och övervakningen omöjliggöras, om rätten att bedriva fritidsfiske skulle utvidgas att omfatta samtliga medborgare i EES-staterna. Ett bibehållande av stadgandet om rätt för medborgare i de nordiska länderna att bedriva hushålls- och fritidsfiske har på nämnda grunder inte ansetts strida mot EES-avtalet.

Såsom redan ovan konstaterats har de av andra än yrkesfiskare erhållna och försålda fångsterna gett upphov till förvirring på fiskemarknaden och fört med sig negativa effekter för dem som bedriver yrkesmässigt fiske. Ett tillfredsställande av hushålls- och fritidsfiskets behov förutsätter inte heller att man skall erhålla lika stora fångster, som vid yrkesmässigt fiske. Då fångstens volym till stor del beror på hur effektiva de använda fångstredskapen är borde man vid fiske inom allmänt vatten i havet och inom Finlands fiskezon reservera användningen av särskilt effektiva fångstredskap för yrkesfiskarna. Det föreslås att ett

stadgande om detta intas i det nya 4 mom. i 6 §.

Med hänvisning till det ovan sagda föreslås det att i 6 § 4 mom. stadgas att endast yrkesfiskare får använda för yrkesmässigt fiske avsedda fångstredskap inom allmänt vattenområde i havet och inom Finlands fiskezon. Genom förordning skall stadgas närmare om dessa fångstredskap.

I praktiken har vid beviljande av stöd enligt fiskeriinkomstlagen (621/75) den av vars beskattningsbara inkomster minst 30 % erhållits av fiske betraktats som yrkesfiskare. Vid tillämpning av det föreslagna stadgandet i 6 § 4 mom. skall motsvarande personer anses vara yrkesfiskare.

Genom att en specificering av de yrkesmässiga fångstredskapen är teknisk till sin karaktär är det ändamålsenligt att detta sker genom stadganden i förordning. Avsikten är att fångstredskap som allmänt taget kan ge en så stor fångst, att största delen av denna måste säljas, skalle betraktas som yrkesmässiga fångstredskap. Sådana fångstredskap skall åtminstone över 1,5 meter höga storryssjor och trålar vara.

3. Propositionens ekonomiska och organisatoriska verkningar

Propositionen har inte några ekonomiska och organisatoriska verkningar.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid jord- och skogsbruksministeriet som tjänstearbete.

5. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft samtidigt som EES-avtalet.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag
om ändring av 6 § lagen om fiske

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 16 april 1982 om fiske (286/82) 6 §:n 1 mom. samt
fogas till 6 § ett nytt 4 mom. som följer:

6 §

Inom allmänt vattenområde i havet samt inom Finlands fiskezon har varje i Finland varaktigt bosatt medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet rätt att fiska. Medborgare i Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige har inom ovan nämnda område oberoende av hemort rätt till husbehovs- och fritidsfiske.

För yrkesmässigt fiske avsedda fångstredskap får inom vattenområden som nämns i 1 mom. användas endast av yrkesfiskare. Om fångstredskap som är avsedda för yrkesmässigt fiske stadgas närmare genom förordning.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Helsingfors den 13 november 1992

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Jord- och skogsbruksminister *Martti Pura*

Lag

om ändring av 6 § lagen om fiske

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 16 april 1982 om fiske (286/82) 6 §:n 1 mom. samt
fogas till 6 § ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

6 §

Inom allmänt vattenområde i havet samt inom Finlands fiskezon har varje finsk medborgare rätt att fiska. Medborgare i Danmark, Island, Norge och Sverige har inom detta vattenområde rätt till husbehovs- och fritidsfiske.

Föreslagen lydelse

6 §

Inom allmänt vattenområde i havet samt inom Finlands fiskezon har varje i Finland varaktigt bosatt medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet rätt att fiska. Medborgare i Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige har inom ovan nämnda område oberoende av hemort rätt till husbehovs- och fritidsfiske.

För yrkesmässigt fiske avsedda fångstredskap får inom vattenområden som nämns i 1 mom. användas endast av yrkesfiskare. Om fångstredskap som är avsedda för yrkesmässigt fiske stadgas närmare genom förordning.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.
